

Beni Affet Çocuk

– redfer · 01 Nisan 2018

yüzyılların arşınladığı sokakların her köşesinde o sesi duyuyorum şimdi
yitik zamanlara kelepçeleniyorum
içimde gayzını ifşa etmeye duran cehennemler fokurduyor

hüznün en koyu şarkısını çalıyor rüzgar
okşuyor up-uzun ıstırapları
yağmur yağıyor sokaklara...
ciğerlerde tene değen soğuk
beni affet çocuk...

tek katlı evlerin avlusunda kuran okuyan kadınların kaç kez yüzüne değıyor toprağın kokusu
kaç kez yuvarlanıyor boşluğa karanlık pencerelerden seslerin uğultusu
ayrılık saatlerinin saplandığı göğüslerde vakit akşamdır artık
ağıttır ... bir annenin yağmalanmış gönlü
nisandır.. bir yağmur damlası gibi usulca akıp giden

en güzel rüyalarda
beyaz renkli bir güvercin kanat vuruyor gecenin göklerine
ışığı sönük ay bir aynadır, boydan boya çatlamış
yere düşmüş kırk parçaya bölünmüş
her parçası nar-ı hazan

kadim bir kederin şavkı vuruyor alınlara
tebessümler soluyor dudaklarda
nefes nefes ,hücre hücre
her feryadın elemi söyleniyor ağır aksak seslerle
bir kerbela beyiti gibi mahzun
kan revan olmasaydı kelimeler keşke ...

beni affet çocuk

ben kendimi affetmesem bile ...

redfer